

Janos Koska
"Paraphrasis": ...wir verstehen uns auch mit Halbwörtern...

DIE ZWEI FAHNEN SIND VERSCHIEDEN!
 Deine Fahne ist weiß und blau kariert - meine ist rot-weiß-grün gestreift
 Gibt es gemeinsames in denen?
 Ja, die weiße!
 DU SAGST POGACSA - ICH SAGE BREZEL...
 Du sagst Rotwein - ich sage Weißbier...
 Du weißt schon, den Palinka vorsichtig - ich weiß schon, den Radler ganz ruhig
 DU SAGST GULASCH - ICH SAGE HAXE...
 Du sagst Langos - ich sage Knödel...
 Du weißt schon, wie man mit dem Weinheber Wein einschenken kann
 - ich weiß schon, wie man tanzend Holz hacken kann
 DU SAGST EG-ESZ-SEG-ED-RE - ICH SAGE PROOOST...
 Du sagst Strandbad Toalmás - ich sage Biergarten zur Linde...
 Du weißt schon "Stube von Pauli" - ich weiß schon, es gibt keinen
 Biergarten ohne Kastanien

DU SAGST ZIMBAL - ICH SAGE TROMPETE...
 Du sagst, die Kinder in der Volkstanzgruppe sollen Stiefel haben - ich sage, wir
 probieren mal die Lederhose an...
 Du weißt schon, es ist schön die Gulaschsuppe gemeinsam zu kochen - ich weiß
 schon, den Maibaum soll zusammen aufgestellt werden
 DU SAGST KINDERGÄRTNERINNEN, ICH SAGE FEUERWEHRLEUTE...
 Du sagst Untemehmer, ich sage Rentner...
 Du weißt, der Erfahrungsaustausch ist wichtig - ich weiß, er ist auch nützlich
 DU SAGST SOLIDARITÄT - ICH SAGE FREUNDSCHAFT...
 Du sagst "von Herzen" - ich sage "Danke"
 Du weißt, es gibt bei uns Bayerische Glocke - ich weiß, es gibt bei euch
 Ungarische Glockenständer

DU SAGST, FANGEN WIR AN - ICH SAGE, MACHEN WIR WEITER...
 Du sagst, wir entschieden - ich sage Inge, Barbara, Karl, Axel und noch viele Andere...
 Du weißt, wir brauchen auch Magdolna dazu - ich weiß, ohne Günter
 und Wolfgang ginge es nie
 DU SAGST ZUSAMMENARBEIT, ICH SAGE GEGENSEITIG...
 Du sagst, Schild in der Gemarkung des Dorfes, ich sage Partnerschaft...
 Du weißt, wir sollen Freundschaftsbaum pflanzen - ich weiß, die Linde wird hoch wachsen
 DU SAGST WEINFEST - ICH SAGE BIERFEST...
 Du sagst Bierzelt - ich sage "alte Turnhalle"...
 Du weißt schon, es gibt hier "Feldafing Park" - ich weiß schon, es gibt dort "Toalmás Platz"
 DU SAGST JOZSEF SZABO, DER SCHNAPS BRANNTE - ICH
 SAGE PETER HOHENWARTER...
 Du sagst Laszlo Szabo mit dem Traktor, und Janos Makai - ich sage
 Maria Schubert, Angela Mayer...

Du weißt ja auch, wir haben leider Leute zu gedenken - ich weiß ja
 auch, wir dürfen sie nie vergessen
 DU SAGST EUROPA - ICH SAGE UNION...
 Du sagst Frieden - ich sage Einverständnis...
 Du weißt, wir verstehen uns auch mit Halbwörtern, ich weiß, oftmals
 brauchen wir nicht mal ein Wort
 DIE ZWEI FAHNEN SIND VERSCHIEDEN!
 Deine Fahne ist weiß und blau kariert - meine ist rot-weiß-grün gestreift
 Gibt es gemeinsames in denen? Ja, die weiße!

46

Abgesehen von der...

Amikor 1990. május 1-én Feldafing első polgármestere lettem, községünknek - ellentétben más
 bajor községekkel - még nem volt külföldi partnerkapcsolata Európából. A célom az volt, hogy ezen
 változtassak. Mivel a II. Világháború utáni időkből nőttem fel, átéltem, hogy a népek közötti
 békéhez és barátsághoz milyen fontos az emberek számára a személyes kapcsolat.

Miután megnyíltak a határok Nyugat és Kelet között 1989-ben, Feldafing közelebb került
 ahhoz, hogy partnereközséget keressen azok között az országok között, akik a mi szabad Európánkhoz
 kívántak csatlakozni. Ezek közül Magyarországra esett először a választás.

A körülmények kedvezőek voltak. A Bajor Tartománygyűlés úgy döntött, hogy támogatja
 Magyarországot abban, hogy a helyi önkormányzatokat bajor mintára építsék fel. Ennek élén egy
 barátom, Heribert Thalmeier állt, a Bajor Községi Gyűlés elnöke, Starnberg polgármestere. Őt
 kértem meg 1991. tavaszán, hogy segítsen közvetíteni, hogy létrejöhessen egy ilyen kapcsolat.

Hónapokon keresztül nem történt semmi. 1991. júliusában kaptam egy telefonhívást a
 müncheni magyar konzulátusról, mely szerint volna egy kis község kb. 40 km távolságra,
 Budapesttől keletre, a neve Tóalmás. Ez a falu arra törekszik, hogy partnereközséget találjon
 Bajorországból. Azt kérdezték, hogy érdekelné-e engem/bennünket. A válaszom az volt: alapvetően
 igen, de először azt kell megtapasztalnunk, hogy egyáltalán összeillünk-e. Ezért azt javasoltam, hogy
 1991. szeptemberében Feldafing község néhány képviselője tegyen egy "felfedező utat", és a to-
 vábbiakról majd azután döntünk.

Ezt a javaslatot általános egyetértés fogadta. Csak egy probléma volt: 1991.-ben Tóalmást
 külföldről nem lehetett telefonon elérni. A kommunikáció teljes egészében a budapesti Német
 Nagykövetségen keresztül kellett, hogy bonyolódjon. Nehézkes volt, de végül is működött. A
 feldafingi delegációnak 1991. szeptember második felében kellett Tóalmásra utaznia, hogy
 ismerkedési látogatást tegyen.

Feldafing polgármestereként én álltam ott a kérdés előtt: kiből álljon a delegáció? Végül is 4
 személy utazott Tóalmásra:

- Jörg Gottschild †, a TSV Feldafing elnöke, amely községünk legnagyobb egyesülete,
- Wolfgang Freund, a Tűzoltók Egyesületének elnöke,
- Peter Hohenwarter †, a községi önkormányzat Geschäftsstellenleiter
- Günter Gerhard, első polgármester.

Az út Feldafing és Tóalmás között 800 km hosszú. Utazás az ismeretlenbe... Kísérőim inkább
 szkeptikusak voltak az illetően, hogy mi vár majd ránk Tóalmáson. Én azonban optimista voltam.
 Ha egy olyan kis falu, mint Tóalmás külföldről keres partnereközséget, akkor a felelős
 személyek valószínűleg pontosan átgondolták, mit is akarnak.

A fogadtatás lenyűgöző volt. Amint befordultunk a Polgármesteri Hivatal elé, ott állt a
 Polgármester Asszony, Kovács Magdolna és a Községi Önkormányzat teljes testülete a hivatal ajta-
 ja előtt, hogy üdvözljön bennünket. Barátokhoz érteztünk! Már az első hivatalos beszédek után
 világossá vált, hogy Tóalmás és Feldafing céljai ebben a partneri kapcsolatban azonosak. Azt akar-
 tuk, hogy a két község polgárai kapcsolatba kerüljenek egymással. Ez volt a közös célunk, a leg-
 fontosabb célcsoport pedig az ifjúság. Ezért már ezen az első találkozón megegyeztünk, hogy évente
 megszervezzük a gyerekek csereüdvözlését, amelyre 1993. óta minden évben sor kerül, és erre én
 különösen büszke vagyok.

Ma, 15 évvel a Tóalmás és Feldafing közötti első kapcsolatfelvétel után a partnerkapcsolatunk már magától
 értető, és ezzel rutinná vált. És pont ez a veszély benne: a rutin. A béke és a barátság nem olyan dolgok,
 melyeket az ember egyszer megszerez, és azután örökre az övé marad.

7